No. 37. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 28 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,50 en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

DE PORTEFEUILLE-TWIST.

Toen wij voor eenigen tijd, in een artikel in het *Handelsblad*, door eenen vriend en verdediger des heeren VAN MAANEN zagen beweren, dat er velen begerig naar diens portefeuille uitzagen en zich tegen dezen Minister *coalisceerden*, oordeelende, dat wanneer maar eenmaal de portefeuille op 's Konings tafel lag, *allen* eenige kans hadden om tot dezelve geroepen te worden, doch geenszins zoodanig de heer VAN MAANEN haar nog zelf in de hand hield; toen wij zoo iets lazen, zeggen wij, betwijfelden wij ten eerste, of dit beweerde wel aannemelijk, wel denkbaar ware.

Thans echter beginnen zich verschijnselen te vertoonen, welke hem, die maar eenvoudig weg oordeelt naar hetgeen hij hoort en ziet, en die daarna zooveel mogelijk recht een onpartijdig oordeel te vellen, wel tot het besluit moeten brengen, dat toch waarlijk een gedeelte altans der beschuldiging, door den vriend des heeren VAN MAANEN uitgebragt, niet van allen grond ontbloot is geweest; wij weten, dat er velen begerig naar de portefeuille van Z. Exc. uitzagen.

Van waar toch anders zulk eene spijtigheid, zulk eene onmigheid, nu zoo even de benoeming des heeren VAN HALL tot opvolger des ouden Ministers is bekend geworden? Men keurt die benoeming af; men voorziet alleen eene wandering van *phraseologie;* men denkt weinig of niets hebben gewonnen; en welke reden geeft men voor dit ons op? — Volstrekt geene.

Bezat de heer VAN HALL antecedenten als minister of staatsman, en waren deze in strijd met hetgeen in iemand, mede aan het roer van staat geplaatst, in tegenwoordigen tijd moet gevonden worden, wij zouden, op die antecedenten gewezen ziende, de afkeuring zijner benoeming kunnen billijken.

Maar zoo is het niet. Integendeel, wat men dien heer in het gebied der staat- of staatshuishoudkunde zag verrichten, getuigde, immers volgens hetgeen wij er van zagen en voor zoover wij konden oordeelen, van eenen liberalen, echt constitutionelen geest. Menig artikel in het *Handelsblad*, geteekend F. v. H., is als monument getuigenis van hetgeen *de Advocaat* VAN HALL voor het welzijn van zijn vaderland meende, in nog bedenkelijke en twijfelachtige tijden, te moeten aanraden. Zijn ernstig en oordeelkundig onderzoek naar den staat onzer *finantien*, gedurende een tijd, toen deze nog een labyrinth voor elken onkundige waren en bleven, en de hartelijke, ja krachtige steun in den loop van dit onderzoek door hem geuit; dit, in ons oog, kernachtige en welsprekende verdediging van den maatregel der conversie van de *uitgestelde schuld*, — maatregel, die zulks in alle opzigten verdiende, en welken ook wij in dit blad, naar ons vermogen, hebben gemeend te moeten voorstaan, en waarover ons verheugen, daar niet een van de sombere voorspellingen, wegens de rampzalige gevolgen van dien maatregel zich heeft verwezenlijkt, maar ons openbaar crediet denzelven klaarblijkelijk heeft gewonnen; — kan dit alles wel bij onvooringenomen personen iets dan een gunstig voorgevoel te weeg brengen, ten opzigte van hetgeen de heer VAN HALL, door vrijzinnige en constitutioneel gezinde ministers omringd, en door eenen ondersteund, die naar 't schijnt constitutioneel denkende mannen van talent gaarne in zijnen Raad ziet, en ook de benoemingen der heeren LUZAC en FOCKENS als leden van den Staatsraad,) in zijne belangrijke taak zal kunnen en willen tot stand brengen; eene waarin hem bovendien eene grondige regtskennis en rijpe ervaring welke eene uitgebreide regtspraktijk verschafte, uitnemend zullen te stade komen?

Alles pleit, naar ons inzien, vóór de benoeming des heeren VAN HALL; en wordt onze verwachting bedrogen, wij zeggen met het *Handelsblad*, dat wij geenszins zullen nalaten, vrijmoedig te oordeelen en, waar 't noodig is, te veroordeelen.

Wij zouden dus van de bestrijders dezer benoeming, indien het niet maar alleen gekwetste eigenliefde was, welke hen het harnas deed aangespen, eenige meer afdoende beweegredenen verwachten, dan tot dusver zijn aangevoerd, om die keuze als beklagenswaardig voor Nederland voor te stellen. Doch zoolang dit niet geschied is, zullen wij in de eenvoudigheid van ons hart ons verheugen, dat deze verwisseling heeft plaats gevonden, en voortgaan met er veel goeds van te hopen.

Hinderde ons de afkeuring dezer benoeming, met verontwaardiging daarentegen vervulde ons een ingezonden stuk, in het *Handelsblad*, in hetwelk de waardige, de kundige en onafhankelijke THORBECKE op eene wijze wordt aangerand en verguisd, welke in den volsten zin des woords schandelijk te noemen is.

Deed dat een vriend des heeren VAN HALL, dan zal de nieuwe minister wijs doen, dezen vriend te verzoeken, zich nimmer weder tot zijnen verdediger op te werpen.

Een THORBECKE zou uit het duister zijne pijlen op den heer VAN HALL afschieten, uit wrevel, dat niet hij zelf tot de portefeuille geroepen ware! Foei, foei, welk eene hatelijke, welk eene beleedigende veronderstelling voor eenen man, die in de gewigtigste oogenblikken niet geschroomd heeft met groote letters zijnen naam te stellen onder hetgeen hij schreef, en *in het openbaar* te zeggen, wat hem op het regtschapene hart lag!

En dan de onregtvaardige critiek voor zijn gedrag in de dubbele Kamer gehouden? Wanneer de Redactie van het *Handelsblad* gelieft na te zien, wat in dien belangrijken tijd DOOR HAAR, nopens het gedrag des heeren THORBECKE is gezegd, dan, zoo zij zich niet tot taak gesteld heeft, alleen de opgaande zon te aanbidden, zal zij schaamte moeten gevoelen, over het opnemen in haar blad van een artikel, waarin van *zulk* een gedrag op *zulk* eene wijze NU wordt gesproken.

Wanneer eenmaal de heer VAN HALL zijne tegenwoordige beginselen zóóver mogt verzaken, dat hij met voorstellen durfde ter bane komen, gelijkende op die welke de Hoogleeraar met zooveel energie bestreed, dan zou onze vurigste wensch voor het heil van Nederland zijn, dat er vele, zeer vele mannen zich in 's lands raadzaal mogten bevinden, als hoedanig de waardige THORBECKE zich toen betoond heeft te zijn. Waren zijne denkbeelden, ten aanzien der *conversie-wet* verschillend van die des heeren VAN HALL, en ook van de onze, en vereenigde hij zich met die van den heer LOUIS DRUCKER, (een man gansch niet ontbloot van financiele bekwaamheden) dan had men toch ook moeten bedenken, dat meerdere mannen van onmiskenbaar talent in zijne wijze van beschouwen deelden; dat b. v. ook een LUZAC die wet op het krachtigste bestreed.

Doch men bedacht dit *niet*. De eigenliefde was gekwetst, en men zocht in het duistere naar een wit, een wit echter te hoog geplaatst voor *zulke* pijlen!

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 21. Maart. Een droevige in het graafschap van Stafford voorgevallene gebeurtenis heeft al wederom getoond, hoe gevaarlijk het is, in den omgang met wilde dieren, te veel op dezelve te betrouwen. Zekere Heer *Martin* (een ander evenwel dan de beruchte dierentemmer) bezocht er met eenige vrienden eene menagerie. Voor een hok gekomen, waarin eene tijgerin uitgestrekt lag te rusten, wilde hij dezelve den poot streelen, en stak hij te dien einde zijnen arm door de bouten van het hok; maar de tijgerin bijt naar den arm, grijpt denzelven en vermaalt hem onder hare tanden. Het gillen van den lijder is verschrikkelijk, de bedienden der menagerie schieten te hulp, maar het is niet dan door middel van gloeijend gemaakte ijzers, dat het hun gelukken mag de tijgerin eindelijk tot loslaten te noodzaken. De afzetting van den arm is onvermijdelijk en het leven van den lijder in groot gevaar.

— Op zondag den 13 dezer heeft een persoon, met name *Lucas*, eerst zijne drie kinderen, van 4 tot 10 jaren, en vervolgens zich zelven met een scheermes den hals afgesneden; twee meisjes lagen zielloos op het bed en een knaap naast den vader op den grond. Een nicht, die hem en de kinderen ten ontbijte wilde roepen, was de eerste, die het vreesselijk voorval ontdekte. De op haar geschreeuw toeschietende moeder viel bij dat akelig schouwspel in zwijm. *Lucas* was steeds een braaf en oppassend man en gedurende vele jaren in dienst geweest op een goederen-magazijn, doch bevond zich in de laatste tijden zonder werk. Hierdoor werd hij droefgeestig, bevreesd dat zijn gezin tot gebrek zoude vervallen, en in een aanval van krankzinnigheid verleid tot het plegen van deze afgrijsselijke daad.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 23 Maart. Het getal der personen welke thans in de verschillende gevangenissen van Parijs zijn opgesloten bedraagt niet minder dan tienduizend.

— Verscheiden dagbladen hadden reeds sedert eenige dagen van een opstand onder de troepen te St. Petersburg gesproken. Thans deelt een hunner een particulier berigt dienaangaande mede, hetwelk echter, even als al de overigen, nog grootelijks bevestiging verdient. Volgens dat berigt hebben de ontevreden soldaten, behalve het herstel van verschillende grieven, van den Keizer geëischt dat hij zijn leger bevelen geven zou om naar de Slavonische, door de Turken bezette gewesten te trekken, om tot hulp der onderdrukte Christenen aan te snellen. Bij weigering van dien eisch dreigden zij den grootvorst *Alexander* tot Keizer uit te roepen. De Keizer heeft zich toen onmiddellijk aan het hoofd der getrouw gebleven regementen gesteld en de rebellen doen aanvallen, die een wanhopigen tegenstand boden, maar eindelijk met verlies van verscheiden officieren en talrijke soldaten, uiteen zijn gedreven. Te St. Petersburg en op andere plaatsen zijn arrestatien gedaan. Keizer *Nicolaas* heeft bij deze gelegenheid den grootsten moed aan den dag gelegd.

De berigtgever eindigt met uit deze en andere omstandigheden op te maken, dat de monarch vroeger of later genoodzaakt zal zijn tegen de Turken te veld te trekken.

— Bij eene zonderlinge berekening, in welke men de sedert de schepping der wereld en sedert de geboorte des Zaligmakers, volgens de gewone wijs van jaartelling, verloopene minuten in vergelijking met ons budjet brengt, wordt aangemerkt, dat de regering sedert de Julij-revolutie ongeveer derdehalve millioen franken per minuut heeft uitgegeven.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 23. Maart. Als een wezelijke voor-uitgang mag opgemerkt worden, dat er dezer dagen, zoo hier te Antwerpen als te Ostende, visschersloepen zijn binnengekomen, die, van de Doggersbank terugkeerende, eene lading winter-kabeljaauw hebben aangevoerd; iets hetwelk vroeger niet plagt te gebeuren. Het is op die wijze, het is, door zich in staat te stellen van aan de behoefte en den smaak der verbruikers te voldoen, dat onze visschers, veel gemakkelijker dan door middel van hooge regten, tegen de Hollandsche visschers zullen kunnen wedijveren. Alle redeneringen ter wereld zullen niet te weeg brengen, dat zekere verbruikers vier, vijf of zes maanden lang zoutenvisch zullen willen eten, wanneer het hun mogelijk zal zijn versch gevangen kabeljaauw te bekomen. Er was derhalve slechts eene keuze, of wel den Hollandschen winter-kabeljaauw volstrektelijk te verbieden, of wel te trachten de markt door de opbrengst onzer eigen visscherij te voorzien. Dit laatste is, wat onze visschers begonnen zijn te doen; aan aanmoedigingen om voort te gaan zal het hun niet ontbreken.

— Men zegt, dat er nog pogingen worden aangewend om de troepen te verleiden. Men verzekert, dat eenige soldaten zulks hebben verklaard, en het gouvernement daardoor in angst hebben gebragt.

NEDERLANDEN.

GOES, den 24. Maart. De welcer-waardige heer *Buddingh*, sedert eenige tijd voorganger alhier in openbare godsdienstoefeningen, waartoe hij noch permissie had, noch permissie gevraagd heeft, en te dier oorzake herhaaldelijk beboet, is met nog twee anderen, (solidair in die geldboete

begrepen,) eindelijk gevangen gezet, dewijl zij die boete niet betaald hebben. Anderen hebben echter daarna de leiding dier godsdienstoefeningen, welke door velen, vooral uit het eiland bezocht worden, in hetzelfde lokaal op zich genomen, tegen welke men verneemt dat bereids proceszie bial is opgemaakt.

HOOGEVEEN, den 16. Maart. Zondag jl. was hier een dag van de grootste beweging. Ds. *Fynebuik* had separatisten uit Zwol, ontvangen en bij zich geloogeerd, die, men zeide, gekomen waren, om Z. E. het beroep bij de afgescheidenen te Zwol aan te bieden; reeds vroeg was het berigt door de plaats, dat ds. *Fynebuik* 's avonds zijn post zou neerleggen en afscheidspreek doen; ieder was nieuwsgierig, en de toeloop 's avonds bij ds. *F.*, die zelf noch de zijnen des daags in de kerk geweest waren groot. Tegen gewoonte liet ds. *F.*, vooraf een evang. gezang zingen, in plaats van in het midden; dat was, dacht men, om de Zwolsche afgescheidenen, die ook na het zingen van dat gezang: hetwelk dominé niet medezong, in de kerk kwamen, terwijl eene menigte Hoogeveensche afgescheidenen ook later in de kerk plaats namen. Maandags was alles weer in rep en roer, toen de Zwolsche broeders vertrokken, in een rijtuig niet zonder wereldsche pracht, ieder voorzien van eene lange pijp, en toch psalmzingende dat het een lust was. Men zeide dat het beroep naar Zwol komen zoude, maar niet terstond, daar Ds. *F.* verzocht zou hebben, een dag of drie daarmede te wachten; terwijl men hier en daar hoorde spreken, alsof dominé zich reeds te ver had ingelaten. Dingsdag, nieuwe drukte: de ouderlingen der herv. gemeente wilden naar dominé toe; waartoe, wist men niet, of het was om Z. E. over zijn gedrag te onderhouden of te verzoeken om bij de gemeente, die hem zoo lief had, te blijven; maar men hoort dat de heer *Scholt van der Schuur*, leeraar bij de afgescheidenen alhier, des avonds bij ds. *F.* zou komen; bij onderzoek krijgt men bevestigend berigt; en 's avonds ontvangt ds. *F.* die menschen, tegen welke hij altijd zoo geijverd en zijnen leerlingen op de catechisatiën gewaarschuwd had, in zijne woning, terwijl later de ouderlingen der herv. g. ook gingen, en zoo men zeide, dominé de eersten in de eene en de jufvrouw de laatsten in de andere kamer ontving, terwijl zondom de pastorij alles opgepropt van menschen was. In den namiddag had onze oudste leeraar ook een bezoek bij ds. *F.* afgelegd; doch de uitslag is onbekend. Genoeg! het waren drie interessante dagen.

VLISSINGEN, den 26 Maart. Ook de vrijmetselaarsloge *l'Astre de l'Orient* alhier, is niet achterlijk gebleven, in de deelneming bij het treffend ongeluk, dat de Wed. *G. Staphaan*, op den 2 Maart jl. heeft getroffen, door het verdrinken van haren man, in leven kweekeling bij het loodswezen. Heden werd van wege die loge, aan haar eene som van *vijf en twintig gulden* ter hand gesteld.

— De *Allg. Zeitung* bevat een artikel, ten betooge, dat een verbond tusschen Frankrijk en Noord Amerika, wederzijdsch zeer voordeelig zijn zou. Dat verbond zou Frankrijk kunnen aanbrengen wat hare marine tot nog toe niet eigen is, — geenszins dapperheid en moed, want die ontbreekt haar niet — maar die vaardigheid in de scheepsbewegingen, welker gemis oorzaak geweest is dat *Napoleon* Frankrijk niet tot zeemogendheid heeft kunnen verheffen. Noord-Amerika zou daarnit het voordeel trekken, dat Frankrijk de stelling tegenover Engeland kon innemen, die het reeds sints lang beoogt, 't geen op zich zelf voor eerstgenoemd land zoo veel waardig zou zijn, als een gewonnen veldslag, terwijl de kracht der Engelsche marine ten gevolge daarvan voor twee derde gebroken zou worden.

Extract-brief, CURAÇAO 7 Jan. 1842.

Den 29 November ll. is eene soort van koorts uitgebarsten, waardoor de equipage van de *Venus* werd aangetast en zoo hevig dat ⅔ der manschappen naar het hospitaal moesten gezonden worden en successivelijk alle de officieren, doctors, adelborsten en schrijvers, in een woord dat de kommandant 1 stuurman, 1 schiemansmaat en een zeer gering getal der manschappen overbleven om de dienst aan boord te kunnen doen; mijne omstandigheden waren niet vrolijk, te meer daar mijne gedachten ook steeds te Suriname waren, alwaar de ziekte ook was uitgebroken (God dank onze jongen is frisch en gezond, ik heb eenen langen brief van hem gehad en alle ziekten zijn daar geweken, de oorlogschepen hebben het daar niet gehad) trouwens ik heb mij met mannenmoed tegen alle praatjes en alle oude wijvenmiddelen verzet; ik ben alle dagen 2 à 3 malen naar het hospitaal geweest, heb mijn volk aangesproken, hen aangemoedigd en opgebeurd, zoo veel ik konde, dadelijk aan alle de overgeblevene gezonden dagelijks versch vleesch en groenten, alsmede vruchten doen geven, instede van scheepskost, allen mogelijken stijl in acht doen houden met parade, seinen, dag- en nachtschoten of de geheele ekwipage aan boord was, en mijn geheele staf bestond uit eenen stuurman en schiemansmaat; zoo doende ben ik God dank gezond gebleven met nog 10 overgebleven manschappen.

In dien tusschentijd heb ik 16 brave onder-officieren en matroozen verloren; hard was het voor mij mijnen braven jongen te zien sterven; er waren er onder, daar ik veel achting voor had, de ekwipage van *de Venus*, was de admiratie van Curaçao, de kerels waren dik en vet geworden, zagen er zindelijk uit en des Zondags met de kerkparade liepen de menschen uit om ze te zien; nooit is er ongenoegen aan den wal voorgevallen; men bekende zelden een schip hier gehad te hebben, daar eene zoo goede discipline aan boord was, een zoo net getuigd schip, en alles zoo ordelijk, bij wat streng, maar ze genoten eene goede behandeling; die goede God zij nogmaals gedankt, de ziekte heeft opgehouden; ik heb een veertig a vijftigtal weder aan boord. A. en B. doen dienst, de beide doctors zijn nog zwak; E. heeft eene andere ziekte gehad en is nog in het hospitaal; ik heb nog 24 reconvalescenten in het hospitaal, ik ben dus met nog 10 man gezond gebleven: den 28 December kwam *de Snelheid* om mij af te wisselen; uithoofde van ziekten en dooden was hij verpligt te Grenada binnen te loopen; die heeft van de 60 man 14 verloren, waarvan 1 officier, 1 klerk; ik zal niet vertrekken van hier voor dat de geheele equipage geroud is. (*H. B.*)

MENGELINGEN.

— Onder al de gebeurtenissen, in de laatstverloopene jaren voorgevallen, is er ontegenzeggelijk geene, die, zoo in zich zelve, als wat betreft den indruk, dien zij maakt, en de gevolgen, welke zij hebben kan, van een hooger aanbelang is dan de onderneming, het aanvanklijk geluk en de daarop gevolgde vreeselijke tegenspoed der Engelschen in Midden-Azie. Met opzigt tot de geheele toedragt dezer zaak, bij velen slechts half begrepen of onvolledig bekend, deelt het jongste nummer van het verdienstelijke tijdschrift *la Revue des deux Mondes* een overzigt medet, hetwelk allezins verdient ook aan buitenlandsche lezers bekend te worden, en dat wij daarom, hoezeer het eenigzins uitvoerig is, hier laten volgen:

Veroveringen en tegenspoeden der Engelschen in Midden-Azie.

Engeland heeft zijn Moskou in het hart van Azie gevonden. Het is eene der vreeselijkste rampen, waarvan de geschiedenis zijner heerschappij in Indië gewaagt. Zijn beste bloed heeft er gestroomd; zijne roemrijkste kinderen liggen onder de sneeuw van Caboel begraven. ALEXANDER BURNES, de held van den Indus, is er, slechts vijf en dertig jaren oud, gesneuveld, ellendiglijk door eenen woesten barbaar omhals gebragt; de Engelsche vertegenwoordiger is verraderlijk vermoord, op het oogenblik dat hij zich door de trouw van het regt der volken gedekt waande; en geheel een Engelsch leger, vijf duizend man sterk, na twee maanden lang aan veertig duizend opstandelingen het hoofd geboden te hebben, van leeftogt, van brand, van ammunitie ontbloot, in het hart van het gebergte, te midden van ondoordringbare sneeuw verlaten, geen bijstand kunnende hopen voor den terugkeer der lente, is, toen het eindelijk zich door den vijand heen wilde slaan, bijna tot op den laatsten man vernietigd. In één oogenblik heeft Engeland de vrucht van drie jaren inspanning, de prijs van verscheidene honderd millioenen schats verloren; de begoocheling zijner magt heeft eenen vreeselijken schok geleden, die door geheel Azie weêrgalmen zal, en hetgeen voor Engeland het verderfelijkst zal wezen, is dat het, ten koste van nieuwe schatten en van nieuwe legers, den ondankbaren, onvruchtbaren arbeid zijner veroveringen aan gene zijde van den Indus op nieuw zal moeten beginnen. De Engelschen te Caboel, even gelijk de Franschen te Moskou, waren te midden van bevolkingen ingedrongen, die zwijgende zich achter hen toesloten, in afwachting van het oogenblik dat zij hen zouden kunnen versmoren; te Caboel, even als te Moskou, is de opstand plotseling, eenparig, onverzoenlijk geweest; hij was de onweêrstaanbare aandrang van geheel eene natie, die zich tegen vreemde overheersching verhief; en eindelijk, een laatste trek van gelijkheid is, dat de vijand, welken de Engelschen in het hart van Midden-Azie gingen opzoeken, dezelfde was, dien de Franschen aan Europa's uiteinden gingen aantasten, Rusland.

Nog weinige dagen geleden dronken Ruslands vertegenwoordigers en de Engelsche ministers broederschap op een feestmaal te Londen, en te zelfder tijd vervolgden de beide volken, in de uitgestrekte wildernissen van Midden-Azie, dien heimelijken, onophoudelijken, onvermoeibaren worstelstrijd, dien zij er reeds sedert eeuwen begonnen hebben, en die er hen eenmaal aangezigt tegen aangezigt zal overstellen. Afghanistan is het hoofdtooneel van dien kamp; het is de groote reisweg naar Indie, de weg, dien alle veroveraars hebben ingeslagen; en steeds is het voor de Engelsche magt eene vraag van leven of dood geweest, te beletten dat eenige andere invloed dan de hare in dit gedeelte van Midden-Azie kwam te heerschen. Nimmer heeft het er naar verovering van grondgebied getracht, immers is het reeds maar al te zeer met de uitgebreidheid zijner Indische bezittingen verlegen; toen het, in 1838, besloot eene expeditie naar gene zijde van den Indus te zenden, om Schah-SOEDJA op den troon der Afghans te herstellen, deed het zulks niet, eer, dan nadat Rusland heimelijke treken, door Perzie of Afghanistan aan te schennen, aan hetzelve geene andere keus meer hadden overgelaten: want hetgeen den Russischen invloed des te moeijelijker doet vatten en bestrijden, is dat Rusland nimmer regtstreeks tusschen beide komt en slechts verschijnt onder de kleur en vlag van Perzie, dat het onder zijne hand heeft. Reeds in 1836 vinden wij, hoe de heer ELLIS, Engelsche zaakgelastigde te Teheran, aan Lord PALMERSTON schrijft: »Ik heb de vaste en uitgemaakte overtuiging, dat de Engelsche regering de uitbreiding der Perzische monarchij in de rigting naar Afghanistan niet kan gedoogen, zonder Indiëns binnenlandsche rust in de waagschaal te stellen, want die uitbreiding zou den invloed van Rusland aan den drempel zelven van ons rijksgebied brengen; en daar Perzie of niet wil, of niet durft, met Groot-Brittanie in een naauw verbond te treden, zoo moet onze staatkunde zijn, het niet langer als een buitenwerk tot Indiën's verdediging beschouwen, maar als de eerste linie, van waar de aanval tegen ons beginnen zal."

Maar misschien is het gepast een beknopt overzigt te geven van den toestand des lands, op het oogenblik toen de Engelsche inval dien van gedaante deed veranderen. De grondlegger van het rijk der Afghans, AHMED-Schah, was in 1773 overleden, den troon inruimende aan zijnen zoon TIMOER-Schah, die twintig jaren regeerde en in 179[illegible] overleed. Deszelfs drie zonen, MAHMOED, ZEHMAN, [illegible] SOEDJA, werden oneens, en te midden hunner huiselijke geschillen, gelukte het aan eenen mededingenden stamdien der Barukzies, om de monarchie der Afghans onder ling te verdeelen. Van de afstammelingen der wettige vorsten-familie behield een eenige een deel van het vaderlijke erfgoed; het was MAHMOUDS zoon KAMRAM, die t[illegible] genwoordig de souverein is van Herat, de hoofdstad v[illegible] Afghans-Khorazan. De vier koninklijke steden van Afghanistan zijn: Caboel, Candahar, Ghizni en Peschaver. Dos MOHAMMED, het hoofd van den overweldigenden stam d[illegible] Barukzies, had zijn gezag te Caboel gevestigd; een zijn[illegible] broeders was te Chizni en een ander te Candahar. P[illegible]schaver was aan de monarchie der Afghans onttrokk[illegible] geworden en onder de oppermagt des vermaarden konin[illegible] van Lahore, RUNJET-SINGH, gevallen. Van de drie [illegible] stammelingen uit het wettige huis, was een gestorven [illegible] de beide anderen hadden de vlijt genomen naar Loudiana[illegible] bij de Engelschen, die hun een pensioen hadden toegeleg[illegible] De eerste, ZEHMAN, was blind, naardien zijn broeder MA[illegible]MOED hem de oogen had doen uitsteken; de ander, Scha[illegible] SOEDJA, na de ongehoordste lotgevallen ondergaan en twe[illegible] maal gepoogd te hebben zijn koninkrijk te heroveren hield zich wijsgeerig bezig met het opstellen zijner geden[illegible] schriften, toen de Engelschen hem kwamen opzoeken [illegible] weder op den troon van Caboel plaatsten. ALEXANDE[illegible] BURNES, de man, die Azie het grondigst kende, beschouwe[illegible] beide de wettige vorsten als volkomen onbekwam om [illegible] monarchie der Afghans te herstellen. Hij had de Indisch[illegible] regering steeds aangeraden, om de zaak van DOST MAH[illegible]MED, den veroveraar van Caboel, te ondersteunen en he[illegible] te helpen zijne heerschappij over al de verstrooide vor[illegible] tendommen uit te breiden, ten einde daaruit eenen scheid[illegible] muur en holwerk te vormen tusschen Indie en Rusland. »Slagen wij, schreef hij, om onder het geslacht der B[illegible]rukzies eendragt te herstellen, iets dat ik als zeer gemak[illegible]kelijk beschouw, zoo zullen wij daar te lande, in plaa[illegible] van verdeelde en voor alle kuiperijen openliggende state[illegible] een holwerk opgerigt hebben, dat onze bezittingen b[illegible] schermen zal. Werkelijk ging DOST MAHOMED voor de bekwaamsten man en den dappersten soldaat der Afghan[illegible] door. Misschien zijn het die hoedanigheden zelve, welk[illegible] den Engelschen achterdocht hebben ingeboezemd. Korto[illegible] zij hebben hem liever tot hunnen vijand willen maken Zeker, reeds toen liepen vele omstandigheden zaam, o[illegible] DOST MAHOMED in de armen van Rusland te werpen. P[illegible]schaver, een der onderhoorigheden van het koningri[illegible] Caboel, bevond zich in handen van RUNJET-SINGH, Eng[illegible]lands getrouwen bondgenoot en die zulks tot aan het ei[illegible] zijns levens gebleven is. Steunende op die vermogen[illegible] bescherming, spotte de Koning van Lahore met al d[illegible] pogingen van DOST MAHOMED om dit gedeelte zijner state te herkrijgen. Daarenboven was DOST MAHOMED de do[illegible]delijke, de casten-vijand van KAMRAM, vorst van Herat den eenigen nog regerenden afstammeling van TIMOER en KAMRAM was Engelands beschermeling. Azia's lot en mi[illegible] schien dat van Europa heeft langen tijd afgehangen en [illegible] voor zeker op nieuw afhangen van hetgeen rondom d[illegible] muren dier schaars bekende stad gebeurt. Herat ligt o[illegible] eenen afstand van honderd vijftig uren gaans, tusschen Ispahan en Caboel. De schah van Perzië heeweert regte[illegible] van opperzeezag over Afghanisten te hebben, en wanne[illegible] hij dezelve vergeet, zorgt Rusland er voor, ze hem [illegible] herinneren. (*Het vervolg hierna.*)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 26 Maart. Sedert den 24 dezer zijn alhier reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

De Commercie, J. G. Engel, Memel, houtwaren; The Wil[illegible]ams, G. Williams, New-Castle, steenkolen; Emanuel, J. E. O[illegible]ner, Embden, haver; de Vrouw Antje, H. T. Wubbing, De[illegible]zum, gerst; The Soho, T. Whitcombe, London, stukgoederen [illegible] passagiers; de drie Gebroeders, J. Hansen, Pillau, lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

La Jeune Clemence, T. Smit, schors en vlas, Hul; Kroonprins Frederik, C. P. Goldman, ballast, Newcastle.

ADVERTENTIEN.

§§§ De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, o[illegible]
†† Dingsdag den 5. April 1842, des voorm[illegible]
§ dags ten 10 ure, te Vlissingen, in d[illegible] Nieuwstraat, Wijk H. No. 239, presenteren te Ver[illegible]koopen; eene partij MEUBILAIRE GOEDEREN, be[illegible]staande in: BEDDEN, DEKENS, STOELEN, TA[illegible]FELS, LEDIKANT met Groen Behangsel, Staand[illegible] KLOK, Albaste PENDULE met Glazen STOLP, Ma[illegible]honijhouten HOEKTAFEL, SPIEGELS, SCHILDERI[illegible]EN, VERLAKT, eenige GALANTERIE-WAREN, KO[illegible]PER, TIN, IJZER, GLAS, PORCELEIN en AA[illegible]DEWERK. Gemaakte en Ongemaakte MANS- [illegible] VROUWE-KLEEDEREN, en wat meer zal worden geveild.

Daags te voren voor een ieder te ziep.

§§ Bij *S. V. KOSTER* is getrokken op No. 2[illegible]
§ een prijs van 1000 Gulden.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.